

Weys KTM Racing Team

Apeldoorn

Dit keer moesten we naar Apeldoorn voor de 6e LJC van het jaar. Het was gelukkig eindelijk weer een beetje mooi weer!

Met Annemarie die zondag moest rijden heb ik het parcours ingereden. Er zat een steile klim in maar elke keer was het moeilijk om die op te komen want ze waren met inrijden er elke keer aan het oefenen. Als je niemand voor je had was die wel goed te doen. Om kwart voor 2 moesten we starten en ik mocht als 7e op de 2e startrij staan. De start ging best goed en ik ging ongeveer als 8e de single-tracks in. Bij de heuvel moesten we gelijk afstappen en weder was het gewoon veel snelheid en aanzetten. De eerste 2 rondes ging het niet zo heel goed en moest ik er een paar voorbij laten gaan. Daarna had ik een groepje van 4 en toen ging het iets beter. De hele wedstrijd heb ik daarbij gereden en er viel er een af. De laatste 2 rondes gingen goed en er zat een goed tempo in. Op de helft van de laatste ronde kon ik wegrijden en kwam alleen over de finish. Uiteindelijk was ik 8e in het totaal en 1e bij de meisjes.

Marlo.

In Apeldoorn had de organisatie vorig jaar een leuke ronde neergelegd. Naar verluid was er nog het een en ander aan verbeterd, dus ik was benieuwd! Na wat bezoeken aan de fysio hoopte ik dat mijn rug vandaag ook eens mee zou werken. Onder het warmrijden voelde alles nog goed aan, maar bij het verkennen van het parcours veranderde dit. De pijn kwam alweer opzetten. Het parcours stond me wel aan! Veel technische klimmetjes met wortels, wat leuke afdalingen met eveneens veel wortels, en toch een aantal stukjes waar de wat betere stuurder in het voordeel zouden zijn. Goed voorbereid stond ik aan de start. Ik kwam redelijk goed mee, maar moest op de eerste rechte stukken mensen laten gaan om me niet op te blazen. Nog voordat ik in mijn ritme kon komen voelde de rug fout. Ook Joshua kwam voorbij, en ik haakte bij hem aan. Dat was toch wel lastig, want Joshua reed erg fel de klimmetjes op, iets wat ik op dat moment toch niet helemaal trok. Op een gegeven moment moest ik twee keer lossen, de laatste keer werd het een flink gat. Met een aantal nieuwelingen reed ik het gat dicht, en we zaten weer samen. Het was hangen en wurgen. Na een ronde of drie werd de rug stabiel. Ik kon toch weer doortrappen en aanzetten. Ik kreeg een klein gaatje, maar dat was weer zo dicht toen ik een korte maar grondige bodeminspectie ging doen in een snelle bocht. Joshua zat er dus weer bij, het tempo kon iets omhoog, en we haalden nog iemand in. Op een klimmetje moest Joshua eraf, terwijl ik op de fiets kon blijven. Het ging goed, dus ik reed door. Na een tijdje kreeg ik een andere renner in zicht, en zag het gat steeds verder slinken. Ik ging erop en erover, en hield even strak tempo aan. Op een strook wind in nam de ander over, en op het klimmetje erna trok ik weer eens flink door. De ander liet zich niet zo makkelijk afschudden, en nam weer over. Net voor een technisch klimmetje ging ik er weer voor zitten, en had zo vrij baan naar boven, wat een voorsprong opleverde. Toen ben ik vol door gaan rijden, want we zaten in de laatste ronde. Dit leverde een 16de plaats en een gebroken rug op. Met de 16de plaats ben ik gezien het wedstrijdverloop wel tevreden, ik kon er vandaag gewoon niet meer uit halen.

Pim.